

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011098
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011098.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2023 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného H. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. nad V. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37PP/318/2022 zo dňa 17.10.2022 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/35/2020 zo dňa 04.12.2020 bol H. F. odsúdený pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený H. F. podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 2 roky. Zároveň mu bola uložená v čase probačného dohľadu podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prokurátorka sťažnosť, zahŕňiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedla, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, keď resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmienčnému prepusteniu, a to predovšetkým vzhľadom na jeho iba čiastočne kritický postoj k spáchanej obzvlášť závažnej a pre spoločnosť nebezpečnej trestnej činnosti, ktorý konštatoval aj ústav na výkon trestu. Poukázala taktiež na skutočnosť, že odsúdený požiadal aj o obnovu konania, v ktorom návrhu uviedol, že vo väzení je nezákonne, na základe nepravdivých a krivých výpovedí poškodených, čím poprel to, že v základnom trestnom konaní urobil vyhlásenie o tom, že uznáva svoju vinu v rozsahu obžaloby, nijakým spôsobom svoju vinu nespochybňoval a toto jeho vyhlásenie bolo súdom prijaté, zároveň sa proti rozsudku, ktorým bol uznaný za vinného vzdal možnosti podať odvolanie. Navrhla preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal

správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený ku dňu 12.07.2022 vykonal viac ako 2/3 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátorky v tom smere, že u odsúdeného neboli splnené obidve materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie týchto zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Teda v zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd jednak vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním. I keď je u neho evidovaný jeden poznatok o nevhodnom správaní na pracovisku s dohľadom mimo ústav, tento poznatok bol iba ojedinelý a navyše bol podľa názoru krajského súdu vyvážený jeho dvomi disciplinárnymi odmenami za príkladné plnenie svojich pracovných povinností.

Vo vzťahu ku konštatovaniu, že odsúdený je čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že odsúdený si z hľadiska svojho vyjadrenia pred súdom prvého stupňa dostatočne uvedomuje, čo spravil, pričom všetko oľutoval a vyjadril odhodlanie viesť do budúcnosti riadny život. Pritom aj ústav na výkon trestu konštatoval, že odsúdený mal síce postoj k trestnej činnosti spočiatku nekritický, ale pre pôsobenie výkonu trestu odňatia slobody je aktuálne už tento jeho postoj „len“ čiastočne kritický, keď si postupne určitú časť svojej viny pripustil, čo je možné hodnotiť pozitívne. Ústav na výkon trestu tiež konštatoval, že uložený trest odňatia slobody u odsúdeného doteraz v podstate plnil svoj predpokladaný účel aj čo do vytvorenia podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, pričom podľa názoru krajského súdu len čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti nemôže byť jediným dôvodom pre záver, že by nespĺňal prvú materiálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie. Krajský súd tak dospel k záveru, že doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený využil na to, aby si uvedomil škodlivosť svojho konania, pre ktoré sa „ocitol“ vo výkone trestu odňatia slobody, pričom prejavil odhodlanie zmeniť svoj život, k čomu mu môžu napomôcť aj pozitívne rodinné vzťahy, resp. rodinné a sociálne zázemie.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, aj krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Tieto poznatky sú podľa názoru krajského súdu významnejšieho charakteru ako konštatovanie ústavu na výkon trestu v hodnotení, že odsúdený len čiastočne plní stanovený program zaobchádzania, resp. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie práve len pre vyššie konštatovaný čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti.

Napokon aj ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s (probačným) dohľadom, a to pri konštatovaní, že riziko recidívy trestnej činnosti je u neho nízke a resocializačná prognóza je u neho priaznivá. Vo vzťahu k osobe odsúdeného totiž ani podľa názoru krajského súdu nemožno konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená. Odsúdený bol doposiaľ len

jedenkrát súdne trestaný vyššie uvedeným rozsudkom. Teda vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Tiež sa krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že riziko recidívy je u odsúdeného eliminované jeho úprimným odhodlaním viesť po prepustení na slobodu už riadny život.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátorky krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť.

Prokurátorka je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, ale takúto istotu súdy rozhodujúce o podmienenom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorka v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 5 rokov, ako aj uloženie probačného dohľadu nad odsúdeným a určenie jeho trvania na 2 roky po podmienenom prepustení odsúdeného na slobodu za súčasného uloženia povinnosti (príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie) za primerané a zákonné najmä vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a tiež ostávajúci zvyšok trestu odňatia slobody (do 22.08.2023). Takto súdom prvého stupňa „určené podmienky“ podmieneného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného, a to pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený spĺňal všetky zákonné podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.